

1. Az u-tat nem tudom, — te tu-dod jól,— Ez lelkem

fel-ü-dí-ti min-den-kor... Nem csüggedek én többé

so-ha-sem, Az é-let út-ján ve-zetsz Mes-te-rem!

2. Az utat és időt te tudod jól: / Hisz engem terved szerint hordozol! / Hirdetem most e drága kegyelmet: / Üdvözítsz, megmentsz, Uram, engemet.

3. Útját a viharnek te tudod jól: / Csendesül haragja te szavadtól, / Szívemben ég a boldog reménység: / Jól tudod utamat — s ez épp elég.

Redern Hedwig (1866—1935.)